

BACHOR
5

U B Á C I

! ! !

Práve sa Vám dostáva do rúk piate číslo BACHORA, ktoré vzniklo v lete 116-teho roku patafyzickej éry. Tesne pred jeho vytlačeníím však došlo k udalostiam, ktoré viedli k deštrukcii takmer neochvejného /ako sa zdalo/ antipatafyzického systému totality v Československu, ktorého hlavnými predstaviteľmi boli neuvedomelí patafyzici najhrubšieho zrna, ktorí boli zástancami tzv. tvrdej línie. A z nich vynikal v poslednom čase najmä Miloš Jakeš, ktorý si /nevediac o tom/ bral príklad z TATKA UBU.

Ubácke zakročenie proti demonštrantom dňa 17. novembra 1989 vulg., ku ktorému dali pokyn Jakeš a Štěpán, vyvolalo reťazovú reakciu, ktorá rozdrvila najhrubšie anti-patafyzické zrno v Československu.

To všetko sa stalo za niekoľko dní medzi Novým patafyzickým rokom a Novým vulgárnym rokom.

Preto toto číslo vychádza oneskorene takmer o tri mesiace. Neospravedlňujeme sa Vám, ubáci, za to, ale naopak Vás vyzývame všetkých, aby ste sa čo najmaximálnejšie prejavili vo svojom okolí: domácom i pracovnom!

Zakladajte pobočky Patafyziky!

ZAKLADAJTE ULIČNÉ ORGANIZÁCIE PATAFYZIKY !

Registrujte sa v Spoločnosti Slovenských Patafyzikov!

Nechceme násilie - ale Patafyziku !

Chceme pluralizmus a Patafyziku !

Pravda a Patafyzika zvíťazí !

Za redakciu Bachora Pero Le. Kvet

VÁŽENÍ PRIATELIA, PATAFYZICI !

My, redakcia časopisu Bachor, pokladáme za potrebné, ba dokonca za nevyhnutné, oboznámiť Vás s tým, že sa stavíme kladne k súčasným revolučným premenám v našej vlasti, pretože nám v tomto čase už nič iné nezostáva. Tak, ako všetci poslanci FZ, aj my by sme pokladali za najvhodnejšieho kandidáta na úrad prezidenta pána V. Havla, keby sme však nepokladali za vhodnejšieho kandidáta pána M. Jakeša. Naším verejným zverejnením tohto prehlásenia sa pán Jakeš stáva kandidátom na úrad prezidenta za SPFaŠPNS.

Ako dôvod jeho najvhodnejšieho kandidátstva na túto funkciu uvádzame nasledovné:

1. Spätosť s ľudom. Pán Jakeš dokazuje svoju spätosť s ľudom okrem iného aj svojou kvalitou myšlienkových pochodov a skutočne ľudovým verbálnym prejavom zrozumiteľným dokonca i ľudom v pásme mentálnej subnormy a je zárukou, že sa medzi seberoavných bude vždy rád vracieť.
2. Politická prezieravosť. Pán Jakeš už týždeň pred udalosťami začínajúcimi 17-tym novembrom odhadol smer vývoja v našej republike, keď na celoštátnej konferencii SZM povedal: "... a Štěpán tady sedí, a dlouho ještě sedět bude!"
3. Iniciácia revolúcie. Pán Jakeš sa stal iniciátorom dnešnej revolúcie. Neohrozene už najmenej tri roky vyzýval verejne /viď jeho prejavy publikované v tlači/ k revolučným činom, neustále dokazoval, že KSČ i vláda sú v kríze a pripravoval tak revolúcii živnú pôdu.

Žiadame samozrejme jeho úplnú rehabilitáciu.

Za redakciu Bachora Ramíz Vikian
Kane J. Krása

BLE BLE BLE

PRI PRÍLEŽITOSTI

NOVÉHO PATAFYZICKÉHO ROKU

Áno, vážení a milí šľapaťáci a plesniví a hnilití ubáci, 8. septembra 1989 vulg. sa začal 117. rok patafyzickej éry. A nielen to. Svoje narodeniny /prvé/ oslávil aj náš vremlilovaný BACHOR, ktorý vznikol presne pred rokom, aby pestoval a šíril PATAFYZIKU predovšetkým na Slovensku. No a za ten čas už stihol porodiť päť čísel /vrátane nultého/ - a to je, priznajme si, povzbudivé. A čo je ešte povzbudivejšie, nevelká patafyzická chasa okolo neho sa značne rozrástla. Teda vďaka patrí predovšetkým Bachoru, ktorý do svojho bachora prijíma všetko s ozajstným apetítom.

My všetci - vážení a milí šľapaťáci a plesniví a hnilití ubáci - sme patafyzici uvedomelí - a ako takí musíme patafyziku pestovať a šíriť - čím vlastne prejavujeme neochvejnú bojovnosť proti antipatafyzike /neuvedomelej patafyzike/, ktorou je zamorená obrovská časť nášeho štátu. Na to, čo u nás robia neuvedomelí patafyzici najhrubšieho zrna sa už nedá pozerieť. A my nemôžeme byť ľahostajní a čakať zo zloženými rukami, že sa to samo zmení. /To iba Brano zatvára samo!/ Ale áno, ale áno!

Keby nebolo neuvedomelej patafyziky nebolo by ani uvedomelej patafyziky. Inými slovami povedané: keby nebolo ľudskej hlúposti, nebolo by ani patafyzika! Akcia vyvoláva reakciu. Patafyzika je reakciou predovšetkým na ľudskú hlúposť. A nielen to. Patafyzika - táto osloboditeľka rozumu - je reakciou na všetko, na celú tú strojnú vážnosť, dôležitosť a dôstojnosť, ktorou sa obklopuje nerozum. Načo sa naď ním rozhorčovať alebo na neho útočiť? Už toľkokrát sme sa mohli presvedčiť, že nerozum aj tak nakoniec vždy zvíťazí!

Život je absurdný a je smiešne brať ho vážne. Boj proti ľudskej hlúposti sa nedá vyhrať ... ale spomeňte si, čo povedal pán Werich! Každý si v patafyzike nájde to, čo si v nej chce nájsť, čo mu je najbližšie. Patafyzika je nevyčerpatelná. Poskytuje nám nevyčísľateľné kvantum možností na to, ako nájsť recept na realizáciu vlastnej existencie. Patafyziku môžeme považovať za metódu, vnútorný postoj, disciplínu, stanovisko, mystifikáciu ... Tým všetkým patafyzika

Chcel by som vyzvať všetkých patafyzikov, aby sa navzájom zdre-
vili rovnakým pozdravom. Tým by sa dalo v prvom momente zistiť,
či Váš spolubesedník je uvedomelý alebo neuvedomelý /patafyzik/.
Aj keď to v podstate nemá zmysel, ale aj tak.

N Á V R H

Navrhujem pozdrav

"AŤA PAŤA"

Pri zdvihnutí ľubovoľnej ruky v lakťi do pravého uhla a zápäs-
tia opäť do pravého uhla nahor /a potom nadol/. Dlaň dole vyko-
ná krúživý pohyb /špirálku/.

Predvediem.

Stalo sa.

Nepovažujem za potrebné objasňovať verbálnu časť pozdravu.
Podľa mňa obsahuje všetko, čo v sebe nesie samotná existencia
patafyziky.

V prípade, že niekto s pozdravom nesúhlasí /predovšetkým rada/,
nech navrhne iný, "lepší /?/" pozdrav. Súčasne upozorňujem, že
každý člen /radu/ vie o svojej možnosti kedykoľvek, kdekoľvek a
prečkoľvek použiť právo veta.

Aťa Peťa!

CHAJÁL VRESCH

Rada Spoločnosti pre pestovanie a šírenie Patafyziky na Slovensku
tento NÁVRH jednohlasne viachlasne bez námietok PRIJALA a prehlá-
sila ho od 1. ABSOLUTÁRA 117 P.E. za oficiálny pozdrav všetkých
uvedomelých patafyzikov na Slovensku.

Aťa Paťa!

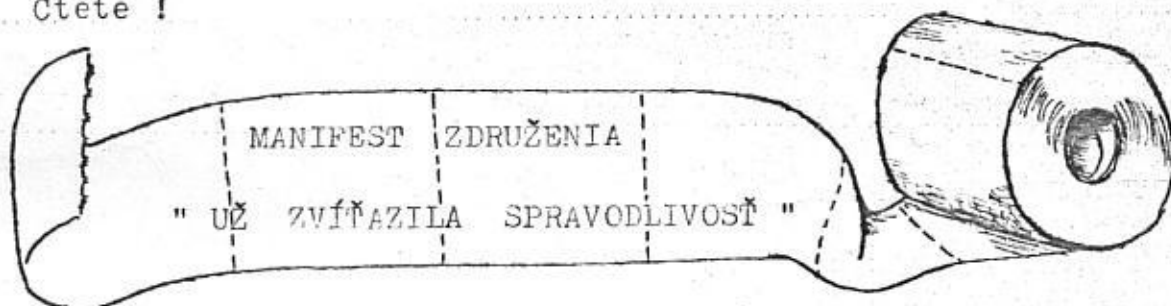
RSpPaŠPnS

V Á Ž E N Í A Ľ A P A Ľ Á C I !
M I L Í U B Á C I !

Dovoľte mi, aby som pri príležitosti osláv sto21.výročia oslobodenia spod jarma estétov pripomenul, že aj medzi nami sú ľudia, ktorí ohrozujú náš spokojný hovnivelský život, naše radostné prívoniavanie prdom. Snažia sa vytrhnúť nám z úst naše slobodné heslo: "S hovnom za hovnom!" Chcú ho poďupať, pošpiniť a nás zotročiť. Tieto skupiny a združenia sú výborne organizované a ich činnosť je podporovaná zo všetkých strán. Musíme proti nim bojovať! Preč s nimi, aby sa už nikde nikdy neobjavili!

Na dôkaz prikladám manifest najaktívnejšej skupiny.

Čtēte !

1. Neše združenie má názov "Už zvíťazila spravodlivosť".
2. Prvé dva body nášho manifestu sú neplatné.
/Podľa nariadenie Ministerstva spravodlivosti č.77/1989/.
3. Zvláštnu pozornosť treba venovať druhému bodu manifestu.
4. Združenie nikdy nevydá žiaden manifest ani iné vyhlásenie.
5. Manifest má päť bodov a nesmie sa dopĺňať.

S pozdravom

CHAJÁL VRESCH

OTVORTE OČI ! OTVORTE RITE! A HNEĎ UVIDÍTE !
ŽE PATAFYZIKA JE VŠADE !
NECH CHODÍTE KADE - TADE !

/Pero Le Kvet/

Motto: Preč s inteligenciou!

Inteligencia nie je cnosť, ale núdza!

Z dubistického rozhovoru:

- Tak si predstav, že ma na tú teóriu kultúry zobrali!
- Gratulujem. A čo si vlastne mala na skúškach?
- Ále vieš, také obyčajné základy: antika, historické pamiatky Grécka, impresionizmus ... alebo expresionizmus? ... a dubizmus!
- Dubizmus?
- No jasné, dubizmus. čo to nepoznáš? Picasso a tak.
- Dubizmus? Hádam kubizmus...?
-No...kubizmus...

A tak vznikol metafyzický novotvar

DUBIZMUS

Že do vás hustia celé veky niečo iné? Nedajte sa zmiasť, je to len kľamanie zmyslov. Hlúposť je pánom tvorstva, a z toho dôvodu - prečo by mali metafyzici stáť bokom od života? Alebo si nebodej myslíte, že by pri troške tej šedivej kôry bol ten náš nádherný svet tým, čím v skutočnosti je? A ak sa máte pri každom kroku potkýnať o niečo, tak je to vždy Ona - víťaziaca na všetkých frontoch, najväčší generál a génus, kráľovná života na Zemi.

Ako sa vreví, papier znesie všetko. Dôkaz je však len dôkaz. Tak teda, aby som vám povyrážal tie vaše inteligentné zbrane a tých vašich inteligentných ručičiek, je ten dôkaz mám. Sú ním výskumy profesora Siegfrieda Streuferta, ktorý patrí k najlepším bádateľom v oblasti inteligencie v USA. Pracuje v College of Medicine v Harrisburgu.

"Prišiel som na niečo, čím sa bezpočtu ľuďom uľaví - hlúposť má budúcnosť." /keby len budúcnosť-poznámka autora./

S hlúposťou sa môžete dopracovať k úspechu, peniazom, šťastiu, ba i zdraviu. A čo viac nám chýba ku šťastiu? /Bože, veď vy ani neviete, že Bachor sa pre vás stáva skousi továrňou na splnenie vašich najtajnejších priení! Kto mi to zapletí?/

Chcete úspech v obchode? Prosím: Streufert začal najprv s pokusmi so študentami z Princetonskej univerzity, ktorí boli rozdelení do dvoch skupín: na hlúpych a inteligentných. Potom celý semester všetci hrali na simulovanej burze s cennými papiermi. Výsledok bol až príliš jednoznačný: hlupáci mali všetky peniaze, kým inteligent-

ní zbankrotovali!! Hlupáci pri jednoduchosťi svojho myslenia zoberali danú situáciu práve tak jednoducho, akou v skutočnosti bola. Inteligentní študenti naproti tomu strácali čas tým, že predvídali komplikácie a špekulovali s obtiažami, ktoré v skutočnosti neexistovali. Tým prehliadli riešenie, neprišli včas k správnym záverom, a tak urobili bankrot.

Alebo zdravý život? K tomu, že čím hlúpejší sú ľudia, tým sú obchodnejšie zdatnejší, došiel profesor Streufert potom, ako ho napadla tá vec s búšením srdca. Vo svojom laboratóriu skúmal po celých osem hodín srdcovú činnosť a krvný obeh. Výsledok bol opäť jasný: inteligentnejší trpia častejšie búšením srdca, nepravidelnosťami srdcového tepu a zúžením stredných tepien. Profesor si zhromaždil údaje o veľkom počte osôb, ktoré to v rovnakom veku dotiahli rovnako ďaleko, ktoré sa však v jednom bode líšili: niektorí infarkt prekonali a niektorí nie.

"Obe tieto skupiny som pozval do laboratória. Výsledok bol skľučujúci. Hlupáci sú jednoznačne zdrevší."

Tento pán však ďalej potvrdzuje vedecky to, čo nám dokazuje naša každodenná skúsenosť. Napríklad taká armáda, aby sme boli konkrétni - americká, požiadala vedca o prieskum. Záver bol jednoznačný: väčšina inteligentných v boji o povýšenie zostáva beznádejne v polovici cesty. Naproti tomu, kto nič nepočuje a nevidí, neochvejne stúpa nahor. Takže - kto sa chce živiť inteligenciou a mať pri tom úspech, nech nehľadá miesto v armáde /americkej - poznámka cenzora/.

Ďalším z nevyčerpatelných studníc hlúposti je univerzita. Ono totiž - musí sa tam myslieť. Profesor Streufert má v kancelárii na stole dva grafy plné čiar a uzlov: prvý z nich ukazuje typický priebeh myslenia v hlave inteligentného, druhý v hlave hlupáka. Rozdiel je jasný na prvý pohľad: hlupákova hlava je omnoho jasnejšia. Mozgom hlúpeho človeka vedie menej, ale zato silnejších a čistejších čiar k pevným uzlom istejších úsudkov a včasnejších rozhodnutí. Mozog inteligentného človeka naopak vyzerá ako zamotané kľbko. Bezpočet čiar tu pretína jedna druhú a seba navzájom, závery sú stále odsunované, rozhodnutie úplne chýba.

"Dokážete si predstaviť, ako to vyzeralo v hlave Alberta Einsteina?"

Takže ďalšia rada nad zlato, ktorou vám ten váš idiotizmus, pardon - inteligenciu vytlačím z hlavy. Ak máte trošku filipa v palici, nemusíte byť úplne blbí, stačí keď budete ako pes hrabať po celý život na jednom mieste, avšak na tom správnom, pretože keď budete dostatočne blbí, budete hrabať tam, kde už hrabal niekto iný, inteligentnejší. Nemusíte sa báť, koľko ľudí sa tak živí, koľkým sa na to nepríde a ešte neprišlo /že v ústach majú len tú dávno poobhrýzanú kosť/.

VEĽKÁ PREDNOSŤ HLUPÁKA SPOČÍVA TOTIŽ V TOM, ŽE VIE, NA ČOM ZÁLEŽÍ.

Ajaja, ale ktorý v skutočnosti inteligentný človek to vie?

Tomu zostáva len vrtieť sa na paličke ako veterníkovi kolom dokola.

K úspechu totiž potrebujete značnú dávku smelosti a drzosti.

"Inteligencia činí nesmelým."

Starý klasik, humanista Erasmus Rotterdamský vedel o čo ide. Inteligencia začína pocitom naprostej nedôležitosti vlastnej osoby, veľkým pochybovaním o vlastných názoroch, má čo do činenia s hanblivosťou, so zábránami.

"Hlúposť zakladá štáty, z nej je živá každá vrchnosť, cirkev, vojvodcovia, radcovia i sudcovia."

Ej Erasmus, Erasmus, sta by si žil v XX. storočí!!

Streufert si položil jednu základnú otázku:

"Ak sú hlúpi ľudia skutočne o toľko úspešnejší a šťastnejší, potom to musí byť tým, že hlupáci sú v nejakom zmysle lepší než "Chytráci".

Aby profesor preskúmal príčiny úspechu hlupákov, overoval ešte raz výsledky svojich pokusov. Na burzovej hre zistil, že inteligentný manažér je osudovo rozhárený, pretože myslí príliš dopredu a predstavuje si problémy, ktoré v skutočnosti trebárs vôbec nenastanú. Pokiaľ však ide o skutočné momentálne ťažkosti, nedostáva sa inteligentnému manažerovi často CAPACITY TO CLOSE -schopnosti skončiť konečne s veľkým premýšľaním a jednať.

To sú dôvody, prečo je svet tam, kde je.

Takže ak máte inteligenciu, akú-takú, príliš sa neradujte. Veľa dobrého vás na svete nečaká.

To len od hlúposti sa môžete dočkať všetkého.

Nebuďte hlupáci, staňte sa hlupákmi. Obšťastníte si tých zopár rokov zvyšného života.

Janko Werich tvrdieval: "Boj proti ľudskej hlouposti nemôžem nikdy vyhrať, ale nesmíme sa ho nikdy vzdáť."

Z takýchto vecí vzniká niekedy absurdita. Aj morbidita.

Profesor v súčasnosti skúma myšlienkové pochody v mozgoch mimoriadne úspešných ľudí, ako vo svojom povolení, tak aj v súkromnom živote, ktorí sú však zároveň i mimoriadne inteligentní. Vedec na základe svojich výskumov tvrdí:

"Okrem inteligencie majú títo ľudia ešte obzvlášť vyvinutú schopnosť rozlíšiť, či je v danom okamihu nutné premýšľať, alebo či by nebolo lepšie mozog vypnúť."

A ďalej sa nám zveruje so svojím tajomstvom:

"Budúcnosť patrí tým inteligentným ľuďom, ktorí sú dosť šikovní na to, aby sa poučili od hlupákov, pretože tí vedia hodiť všetko uvažovanie za hlavu."

Tak či tak si myslím, že to nepomôže. Možno vám áno, ale nám všetkým nie. Uf, aká ťažoba! A tak úplne na koniec rada najcenejšia, metafyzická v najrýdzejšom slova zmysle.

Po dočítaní tohto článku sa rozbehnite oproti stene a tento úkon opakujte niekoľkokrát denne.

Metafyzické učenie vám zaručuje úspech!

A keď neskôr budete zastávať vysoké a zodpovedné funkcie, spomenúť si že za to vďačíte vede vied - metafyzike!

Buďte šťastní!

S použitím materiálov STERNu vybral,
preložil, doplnil, vypustil, napísal a
podpísal

KANE J. KRÁSA

Myslíme si, že je zbytočné uvádzať akékoľvek príklady na DUBIZHUS (ako to býva v tejto rubrike zvykom), pretože jej (blbosti) okolo nás je toľko, že by to nemalo zmysel. Stačí sa pozrieť okolo seba. A tak to nechávame na Vás.

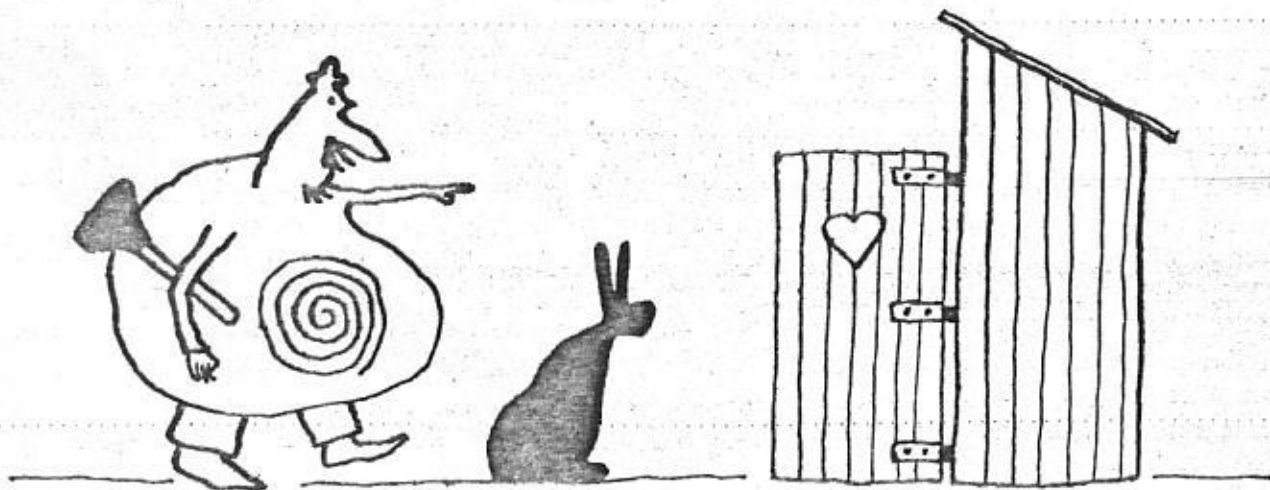
Redakcia

NAŠI VYSRANÍ SPRAVODAJCOVIA
!!!!!!! NÁM HLÁSIA !!!!!!!

Cica Hab-heš opäť na scéne

V hlavnom meste Filipipínskej ľudovo-demokratickej republiky Ungaungapampaďum uvádzajú v hlavnom kine Tajfúnik obnovenú premiéru žltó-bieleho filmu Dôverčivý vlastenec. Tento film bol svojho času ocenený na medzinárodnom festivale Chicagské jatky štyrmi kilami bravčového mäsa. Hlavnú /a jedínú/ úlohu stvárnil Cica Hab-heš, ktorý je vo FĽRD značne populárny najmä od toho času, ako opustil krajinu za chimerickou vidinou pečených holubov. Cenzúrne orgány krajiny tak dali jasne najavo svoju snahu o uvoľnenie umeleckého napätia v krajine a tak Dôverčivý vlastenec zaplňa všetky tri sedadlá hlavného kina do posledného miesta, napriek tomu, že všetky scény, v ktorých sa objavuje Cica Hab-heš, sú vystrihnuté!

Tragédia O.P.

O.P. je chorobne egocentrická osobnosť. Intenzívne sa zaoberá výlučne len vlastnou osobou. Navyše trpí neodbytným nutkaním neustále, neustále, neustále o sebe rozprávať. Musí sa však vyhýbať akémukoľvek styku so ženami, pretože každá po niekoľkých minútach rozhovoru s ním prenikavo otehotnie a okamžite porodí dokonalú kópiu O.P. i s materským znamienkom na ľavom vejci. Nakoľko sa v tomto roku vyskytol aj prípad, že po rozhovore s O.P. zľahol aj chlap, musel byť egocentrický O.P. hospitalizovaný. Podľa posledných, zatiaľ neoverených správ, O.P. začína rodiť sám!

Z hornej a dolnej búdky nám telepatoval

Kane J. Krása

Z POSLEDNÝCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO
KRÚŽKU PRE DOKAZOVANIE DOKÁZATEĽNE NEDOKÁZATEĽNÉHO

PRAVDEPODOBNÉ MIESTA VÝSKYTU SMRTÍ

Nestáva sa vám to? Žijete si svoj svet, myslíte si, ako žijete, ako existujete. Ste obklopení špongiami, posteľami, hodinkami, topánkami a všetkými tými vecami, cez ktoré môžete prechádzať a ktoré na vás občas zmurknú úplne dôveryhodne. Znami ľudia sú vám neznámi a neznámi známi, pohybujete sa v huspenine svojho okolia a čas vás s nostalgiou povoží na kolotoči. Jednoducho tuctový deň potkýňajúci sa o vás kostrami svojich dáždnikov, deň plný rozsviečujúcich a zhasínajúcich ľudí, premien samého seba na sukovité polená, ženských údov, na ktorých sú zavesené stehná, čo bláznivo skackajú po komínoch, ste dymiacimi semaforami, brblajúcou tmou a chladiacim svetlom zároveň a ZRAZU /súčasne ako toto všetko nasávate/, medzi okamihom spárenia sa slnka a mesiaca, je vám úplne, ale úplne jasné, definitívne jasné, že je to len

S E N

práve takto zavesený v pavučinách ničoho

... že predsa sa nemôžete náhaniať donekonečna za tým istým vlakom a tak či tak ho zmeškáte, i keď má do stanice ešte len prísť, že nemôžete necítiť hanbu so smiechom behať nahý po ulici a do tašky zavesenej na krku zbierať prerušovanú čiaru cesty, že nemôžete plávať vo vode, na ktorej kvitnú snehové lotosy, že vlastne za tie penieze, ktoré nemáte, nemôžete byť na Tahiti a súčasne sa pri milovaní ľubovoľne meniť z chlapa na ženu a odmietajú sa dať fotografovať s klokanmi a žabami. V hlave sa vám zapnú spojivá reality a vtedy viete, že je to len sen. Niečo také, čo sa odohráva len vo výsostných vodách vašej hlavy. Vraj. Ale čo je skutočnejšie ako plameň, ktorý zapálite na sporáku, a ktorý sa vplyvom akejsi vyššej tíže roztečie po smaltovanom povrchu a zostane po ňom len bordové škvrny krvi? V určitom presnom okamihu času si to uvedomíte /v okamihu spárenia sa slnka a mesiaca./ Ale čo teraz s tým? V tej neskutočnosti je všetko okolo vás také skutoč-

né! Veď to predsa vidíte na vlastné oči. Ua!!

Ak existuje túžba, je to túžba precitnutia zo sna, ak sme ho práve odhelili.

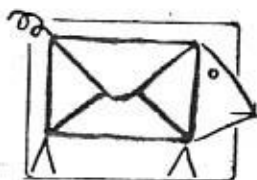
... a potom máte veľké biele plochy okolo zreničiek, rukami nohami sa predriapavate von cez vankúše, krikom budíte susedov a popri páde hlbokizný

p
á
á
á
á
á
á
á
á

a v lepšom prípade vás telo začne poslúchať a pekne krásne sa prekričíte do lepkavej noci obalení vlastným potom. Dopadnete. Opäť žijete a ste veľmi radi. To v tom lepšom prípade. Ešte šťastie /pre vás i pre mňa/, že nechápete, že nejestvujú smrti z havárií, chorôb, staroby či šialenstva. ... smrť je nezobudiť sa z vlastného sna, paдаť bez možnosti dopadu, behať po uliciach, v ktorých sú diery, ktorým sa nemôžete vyhnúť, tak spadnete o poschodie nižšie, a tam je zase taká istá ulica, a tak ďalej, zostať navždy uväznení medzi panickými škvrnami, ťažkými diabľami opierajúcimi sa o palice, s "doživotným" krikom, ktorý vám tak či tak nepomôže, sa pokúšať prebiť do toho vonkajšieho sveta, a najhoršie je, že cítite, že ste prilepení vo svojej posteli, vedľa vás spí manželka, dieťa alebo kniha, že vonku začíhajú jezdiť autá, cítite, že k vám prichádza doktor, odvážajú vás do márnice so všetkým, čo s tým súvisí a nemôžete si pomôcť, zostanete tam, v divoko-divnej krajine podvedomia. A pritom všetkom si uvedomovať, že je to len sen, sen, sen. A navyše neurčito cítiť, že práve tá divoko-divná krajina je skutočná. Dobrú noc.

/Kene J. Krása/

Patafyzika je veda o oblasti ležiacej mimo metafyziku lebo:
Patafyzika presahuje oblasť metafyziky práve tak ako meta -
fyzika presahuje oblasť fyziky - jedným alebo druhým smerom.
Patafyzik pozoruje náš vesmír ako celok a zároveň všetky ostatné vesmíry a vidí, že nie sú ani dobré, ani zlé, ale len patafyzické.

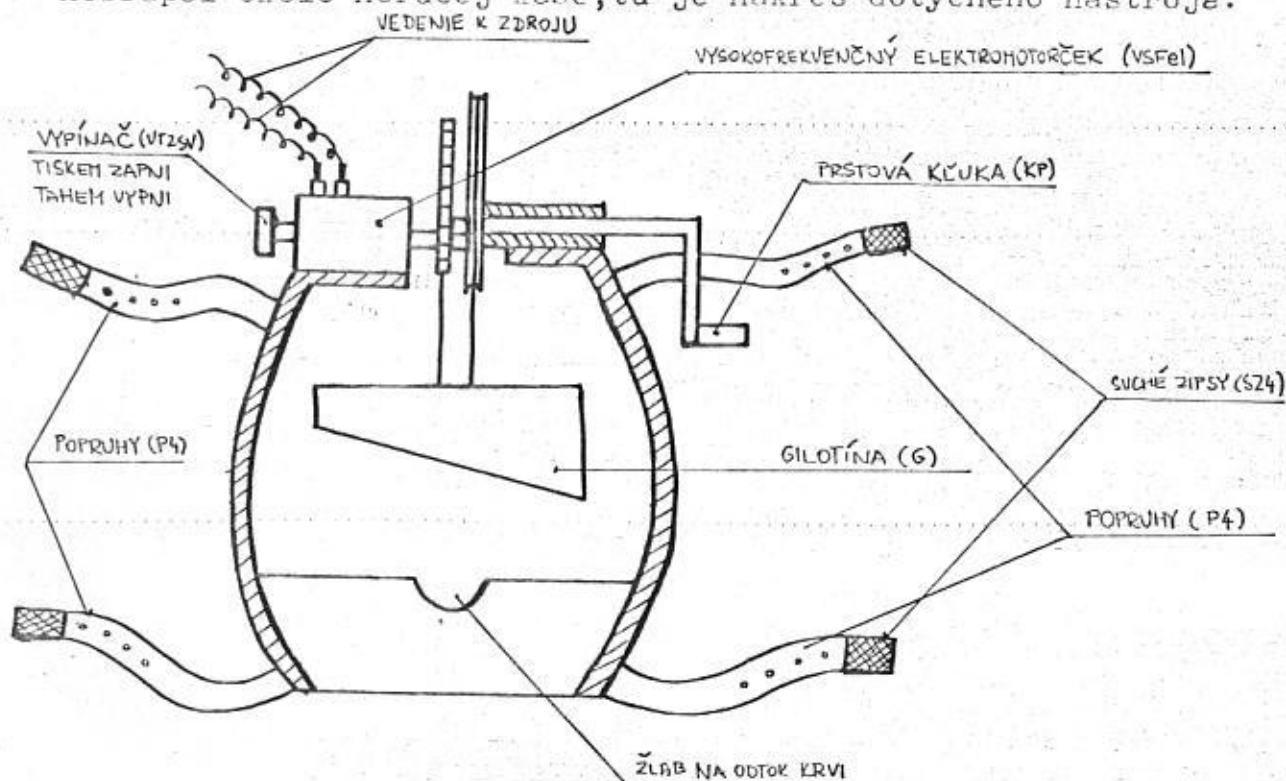
LISTY Z KOŠA

Nasledujúci list k nám prišiel z francúzskeho mestečka Vizognec a z toho dôvodu ho uverejňujeme v preklade Kane J. Krásky v plnom znení so slovenskými titulkami.

/Poznámka redakcie/

V Á Ž E N Á SPPeŠPnS !

obraciam sa na vás so žiadosťou pre vašu redakciu neobvyklou, no o to naliehavejšou. Nepochodil som na žiadnom úrade pre vynálezy a patenty, a tak mi zostávajú už len vy ako posledná inštitúcia, ktorá je schopná a ochotná môj prevratný vynález oceniť, publikovať, prípadne aj vyrábať v petafyzicky pridružených výrobných. Ale aby som nešľapal okolo horúcej kaše, tu je náčrt dotyčného nástroje:

Pri vlastnoručnej výrobe som použil namiesto sekerky/ktorá sa mi zdala príliš hrubá/, časť ostro nabrúsenej žiletky. Princíp činnosti môjho vynálezu je jednoduchý. Prístroj sa nasedí na jeden z údov potrebných k pohľavnej aktivite a upevní sa popruhmi/P4/ pomocou suchých zipsov/SZ4/ na ochlpenie. Tesne pred ejakuláciou sa zapínačom /VTZSV/ uvedie do činnosti vysokofrekv. elektromotorček/VSFeI/. V prípade zlyhania VSFeI použijeme ručný pohon, a to tak, že začneme točiť prstovou klukou/Kp/.

Výsledkom

je plne automatizovaná /v prípade použitia VSFel/ alebo plnoručná /v prípade použitia Kp/ gilotína na odsekávanie hlavičiek spermiám!!!

Dúfam, že ako pravá SPPaŠPnS uznáte môj revolučný vynález na likvidáciu populáčnej explózie, vystavíte certifikát, technické osvedčenie a odskúšate na vlastnej kožke.

Prototyp môžem na požiadanie okamžite poskytnúť.

Podotýkam, že prístroj by mohol mať celosvetovú platnosť, nakoľko sa môže použiť aj v rozvojových krajinách, pretože zdrojom prúdu nemusí byť len zástrčka ale aj dynamo, ktoré poháňa jeden z partnerov.

Nezvratným dôkazom dokonalosti môjho vynálezu je ten fakt, že od prvého odskúšania až po dnešok sa mi nepodarilo žiadne oplodnenie /čo sa o minulosti nedá povedať, nakoľko som otcom 28 detí/. Priznávam, že to šťastie môže byť spôsobené i tým, že dnes už nemám s čím.

Za kladné vybavenie mojej žiadosti vopred ďakujem.

S pozdravom

Patafyzikou za mier

Zill Gillotine

CHAJÁL VRESCH : SPRÁVA Z VÝSKUMU

Rýchlosť svetla si najrýchlejšou predávatelkou informácií, si super, si jednotka.

No na predávanie informácií na obrovské vzdialenosti využijem efektívnejšiu metódu. Nech existuje teleso, ktoré je vzdialené 600 000 km od Zeme. Svetlo tam dôjde za dve sekundy. Podľa môjho projektu je rýchlosť predania informácie štandardná, nemenná a je rovná, nezávisle od vzdialenosti, vždy jednému okamihu. Keď natiahnem špagát na spomenuté teleso a potiahnem ním /špagátom/, informáciu o potiahnutí predám na vzdialené teleso v okamihu /jednom/. Tento čas je nemenný v priestore, nezávisí na vzdialenosti dvoch bodov, medzi ktorými sa predávajú informácie. Tento čas teda určite /zatiaľ to nikto nevyvrátil/ nepodlieha dilatácii, tak ako špagát nepodlieha kontrakcii.

S P R Á V A S P R Á V A

zo služobnej cesty

konanej v dňoch 8. až 10. Poneváča 116 p.e.

Týmto podávam stručnú správu zo služobnej cesty konanej v dňoch 8. až 10. Poneváča 116 p.e. v Hlubokej, ktorú som podnikol ako reakciu na reakčný článok Dr. Mu S. Cholapku /Muchy-mrchy/, uverejnenú v Bachore č. 3 str. 14, 15. Na túto služobnú cestu som sa vysrel sám, pri plnom vedomí a v rámci pracovnej doby. Svoje praktické skúsenosti som si dovoľil zhrnúť do niekoľkých bodov.

- 1/ Muchy môžeme zabíjať rôznymi spôsobmi za použitia rôznych nástrojov na rôznych plochách. K vykonaniu vraždíacej procedúry teda potrebujeme:
 - a - nástroj /môžeme použiť všetko, čo vládžeme zdvihnúť: noviny, koleso od traktora, samopel, bicykel, kel. Tzv. ťažkozmieriteľné zbrane ako britva, špendlík a pod. neodporúčujem.
 - b - muchu /pre jednoduchšiu likvidáciu dľa možností vypesenú. Touto cestou sa ešte raz ospravedlňujem voške, ktorá to od mňa v zápale boja schytala. Pravda, ak nešlo o muchu-herečku./
 - c - seba /najlepšie plne motorického, nie notorického, či spútaného na invalidnom vozičku./
 - d - spôsob /k tomu len tolko, že fantázii sa medze nekladú. Neodporúčam však uštvávanie muchy, pretože je to nemožné./
- 2/ Ideové poznanie zo služobnej cesty: ak dostatočne dlho vykonávate hocijakú idiotskú činnosť, dáv sa po určitom /nie presne zistenom/ čase pridáva a fandí.
- 3/ Zabíjanie múch je úplne, zdôrazňujem úplne, beznádejná činnosť. Platí totiž, že ich neustálym zabíjaním sa ich počet nezmenšuje, ale priam o úmerne zvyšuje. Týmto dôkazom u mňa Dr. Mu S. Cholapka klesá na úroveň púheho teoretika, nedostatočne ovládajúceho muchami obklopujúcu realitu. Z toho dôvodu navrhujem, aby nasledujúceho roku bolo leto vyhlásené za ROK PESTOVANIA MÚCH, nech tie hovädá konečne vymiznú!

Na záver len tolko: počas toho pamätného víkendu som preukázateľne zabil 300 múch a to sa nechcem rozpisovať o tých nezvestných. Na požiadanie môžem uvedený počet múch pripojiť, takisto môžem pripojiť i svedkov.

Kane J. Krása

P.S. Ako odmenu za svoju námahu vonkoncom nepovažujem mucholepačku.

M Á R N E L Á S K Y I N K O G N I T O

Snímka približuje jedného z nadšených obdivovateľov petafyziky počas návštevy jednej z bratislavských výstav /kde ho nepozorovane a bez jeho vedomia zachytil náš fotoreportér/ pred jedným z obrazov tejto výstavy, ktorý sa mu najviac páčil.

"Prečo sa mi páči tento obraz? Neviem prečo s pomedzi všetkých exponátov práve tento. Ono je to vôbec ťažko povedať, tak ťažko ako je to ťažko povedať o všetkých obrazoch", povedal nadšenec nášmu sprevodjovi, ktorý tam bol tiež inkognito a náhodou.

Cy Onebly

P E R O . . . L E . . . K V E T

PREDSTAVENIE PRE PATAFYZIKOV

Farebné svetlá blikajú zo všetkých strán.
Sklo rinčí a zvony ticho vyzvávajú.
Na okrajoch javiska sa zmieta
/ v neskutočne zúfalých krčoch /
niekoľko nahých vrieskajúcich postáv.
Na rukách a nohách majú okovy.
Zhora sa na nich leje krv.
K tomu hrá pekelná hudba prenikajúca
aj do najtemnejších zákutí lebky.
Stred javiska je prázdny.
Stojí tam len akýsi pajác s vytreštenými očami
a žerie husle.

DNES RÁNO NA PRECHÁDZKE

Videl som oblaky, ktoré spadli na zem.
Odtrhli sa im krídla. Už nemohli ďalej letieť.
Videl som zelené vlasy kameňov, ktoré spali
na dne rieky. Chrápali ako divé.
Videl som stoly, ktoré sa opité vracali domov
z nejakého flámu. Podlamovali sa im nohy.
A videl som aj domy, ktoré mali veľké červené
klobúky. Pozdravovali sa nimi.

NEJDE TO /Borisovi Vianovi/

V okuliároch podšitých kožušinou
skúšam sa pozerať okolo seba, ale vidím len
veci v absurdných polohách, ktoré
ma privádzajú
do šílenstva.

CHAJÁL VRESCH

VAGON DE MORTE

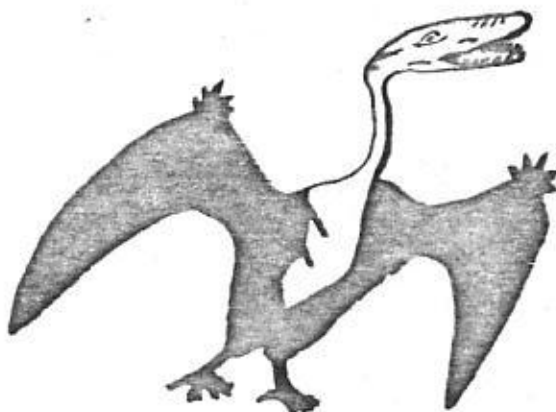
Blahobyť národa sa nedá dosiahnuť len tak. Musia sa prinášať obeť, je to zákonité a odjakživa tomu tak bolo. Dnes sa nám žije lepšie ako včera, ale možno horšie ako zajtra. Sme radi, že zajtra budeme môcť túto vetu opäť vysloviť. Všetko navôkol naznačuje, že naša spokojnosť je reálna a nie len náoko. Naša radosť len rastie. Denne vyriešime tisíce problémov, na ktorých stavíme novú spoločnosť kvitnúcu tak na jar, ako aj na jeseň a v zime.

Každodenný život nám kazí jeden vlak. Chodí si z mesta do mesta, občas zastane v poli, inokedy v tuneli. Keď zastane na stanici, vyrení si sprievodcu a ide ďalej, hoci to nemá predpísané cestovným poriadkom. Vlak si chodí kde chce po našej krásnej krajine. Obyvateľom až tak neprekáža, len keby tam nebol ten vagón. Je výrazne označený nápisom VAGON DE MORTE a všetci ľudia žijúci v krásnom a úplnom blahobyte sú z neho znechutení.

Ten vagón totiž, ako sám názov hovorí, je vagónom smrti. Pod týmto názvom sa môže skrývať hocičo, ale pre nás všetkých to znamená len jedno. Vo vagóne sú mŕtvi ľudia, ktorých zem neprijala buď preto, že jej bolo zakázané, alebo preto, že sa previnili proti prírode. Vagón sa zjaví všade a kedykoľvek poskytuje desivý obraz trčiacich paží, nôh, hláv bez uší a jazyka, so šatkou na očiach. Kde tu sa povalujú useknuté hlavy s dobrosrdečnou tvárou plnou nepochopenia. Tento obraz je strašný a deprimujúci, ale je to jediná pravda, ktorá je ukázaná očiam nevidiacich. Koľko mŕtvol už bolo vo vagóne a koľko ich doň ešte dvojde? Človek by si myslel, že tam musia byť veľmi staré kosti, už spráchnivelé, ale mýlil by sa. Všade, kde vlak zastane, je čo hodiť do vagóna. Stále je plný, ale zakaždým sa niekto nový doňho zmestí. Akoby sa zlo samo spaľovalo. Boh vie, ako to skutočne je.

Faktom zostáva, že ľudia majú z vagóna veľký strach, ale na druhej strane ho nedokážu odstrániť. Nevedia čo sa s nimi stane, ak by ten vlak vykoľajili, alebo vagón zničili. Vôbec netušia, kto v tom vagóne bol či je, alebo či je tam za zásluhy alebo za zradu a preto

sa nedokážu rozhodnúť, čo majú s vagónom urobiť. Z vagóna majú obavy a strach aj tí, ktorí predpokladajú, že sa doňho raz dostanú. Všetkým ostáva len čakať. No ľudia ani nevedia, na čo majú čakať. Na nového výpravcu? Strojvodcu? Kým sa vlak pokazí? Len ty vieš, že čakajú, kým sa koľajnice začnú rozchádzať. Vlak už nebude môcť ísť ďalej. Z odstaveného vlaku vtedy vystúpia všetci živí cestujúci a ďalej pociestujú pohodlným lietadlom. Možno de morte.

RODINNÝ LETOPIS

Istý pán spisovateľ mal odjakživa problémy s vetnou formuláciou, s pridržiavaním sa tematickej línie, vedením deja, formuláciou opisných statí a čomu najviac treba zazlievať je jeho nemohúcnosť systematicky pracovať a vytvárať obschové celky, neschopnosť hlbšie sa vžiť do problému a hlavne nikdy nedokázal svoje práce dokončiť, pretože už pred začiatkom ich odsúdil a nápady vložil do tvrdých dosiek s nápisom "Nedokončability".

Sám neskôr uviedol, že keby si skôr uvedomil, čo sa v tých doskách nachádza, nebol by sa musel ťažkej a únavnej práci so pseudogénmi, už dávno mal nápady poukladať podľa letopisu, ani ich nebolo potrebné prepracovávať a vydaná kniha s nápisom Nedokončability by mu určite zabezpečila aj slávu aj peniaze aj lásku.

... a tak sa jeho neschopnosť postarať sa o výtvary, ktorými by určite obohatil našu kultúru, spôsobila, že sa o jeho diela dozvedáme tak neskoro a z takto kusých prác, aké nám doposiaľ stihla predložiť jeho manželka, zarytá odporkyňa celého jeho dieťa a všetkých jeho výplodov.

CHAJÁL VRESCH

Ú Z K O S Ľ

Tanec smrti nikdy nebol skutočným tancom, symbolizoval podstatu éry, ktorá ho vytvorila. Napätie tohto symbolu odrážalo hlbokú výrazovosť psychopatického javu, ktorý nesmierne sužoval Európu; mánia sa nazývala TANCOM SVÄTÉHO VÍTA alebo SVÄTÉHO JÁNA. Počas moru a bezprostredne po ústupe čiernej smrti sa ľudia -ako pod halucinogénom LSD- ocitli v priebehu niekoľkých minút v divom delíriu, neschopní zastáť. Pokračovali až do úplného -neraz smrteľného vyčerpania. Často začínali na cintorínoch, a rýchle sa šíрили ulicami mesta, cestou zbierajúc vždy ďalších a ďalších. V Toskánsku napríklad volali túto chorobu TARANTIZMOM, a všeobecne sa verilo, že je spôsobená uštipnutím pavúka toho istého mena. Stredoveká cirkev preto zakázala všetko tancovanie ako výtvor bezpochyby čarodejníckeho pôvodu.

/ fotokópia iluminovaného záznamu z temereautentických vokabulárií /

/ SÁNUM /

Mám chuť vyjsť na jeden obrovský priestor

REAKCIA NA ČLÁNOK

O YVES KLEINovi A DOBRÉ RAŇAJKY

taký veľký a hulákať a kričať a vyhadzovať slzy zo svojho žalúdka otráveného potravou melodi-amatických šensónov znejúcich z niektorých rozhlasových staníc, ale aj bezdýchých otupujúcich stále v tom istom rytme vyhukujúcich nefarebných hitov z ďalších staníc, otráveného ďalej slovom koagulácia, ktoré neviem, čo znamená a ani sa mi nechce pozrieť do slovníka cudzích slov, lebo je oveľa viac slov, ktoré normálne poznám, aj ich významy, a aj tak neviem, čo znamenajú v praxi /ale o tom bude vlastne až tretia veta; v skutočnosti toto dopisujem až teraz do stroja, ale aspoň to budí dojem, že som snáď dopredu vedela, čo budem písať, lebo niektorí ľudia to tak majú radi a ja robím rada radosť všetkým, hoci to sa vôbec nedá, lebo človek aj tak nemá rád všetkých ľudí ako elementárne prvky, ale len ako element čiže živel, no aj pokiaľ má rád elementárne, tak sa to vždy nedarí, čo ovšem nikdy nesmie byť prekážkou činiť tak aj naďalej a stále neohrozene znova a znova, lebo ako známo, hoci nedokázateľne, trpezlivosť ruže prináša, len na trne si potom treba dávať pozor, avšak keďže vtedy je vraj človek slepý, tak hádam to až tak nevedí a keby aj, tak zasa čas všetko lieči, ako rada múdrych učí, hoci ešte viac možno mučí a veru ona mučí, buď jak tá kravka na polúči, ale dosť už improvizácií a venujme sa radšej premyslenej ostrej satire rovno na koreň veci mieriacej - no, a stačilo spomenúť ožehavé téma, čiže satiru, uvedomiť si, že v našej literatúre až kultúre jej niet a hneď je klud i koniec neviazanej poznámky v zátvorke/, a pýtam sa, kto by odo mňa kúpil knihu, ktorú si len myslím, ale nikdy ju nedostane čiernu na bielom, ani opačne, lebo je to vtradičii /a tej najlepšej/ konceptuálneho umenia, ktorému síce rozumiem, ale tí, čo ho praktizujú, by určite vyhlásili, že mu nerozumiem, len preto, že vyvoláva úsmev, až úšklabok na mojej tvári / ako keby to bola chyba/, lenže ja mu rozumiem až natoľko, že mi je z toho jasné, že každý jeden človek na zemi, ak nie aj živočích, je po celý svoj život konceptuálnym umelcom a aj vždy bol a bude, lenže až toľ nedávno aj táto činnosť dostala svoj názov,

bola objavená práve ako konceptuálne umenie, a preto vlastne môžem kohokoľvek kedykoľvek obdarovať konceptuálnou knihou alebo obrezom, veď nakoniec sústreďujem sa na ne už dosť dlho, lenže čím viac, tým jasnejším sa mi stáva, že sú nenapísateľné a nenamaľovateľné, zato však ohromne mysliteľné /a teda iste aj darovateľné/, a ostatne - moja izba je už dávnejšie vymaľovaná na bielo /to sa mi ešte o Yves Kleinovi ani nesnívalo/, takže ostáva už len rozposlať pozvánky a hostia ju budú pozorovať z rôznych jogistických /môže byť odvodené aj od medvedíka Yogiho/ pozícií, pričom ja im budem predčítať stále dokola stručnú charakteristiku Petronia a jeho života od Tacite, čo v nich bude vyvolávať značne kontraverzné pocity, ktoré sa stanú uzlovým bodom istého, priam tvorčieho napätia v ich vnútri, ktorýmž pádom splynú ako tvorcovia, tvorovia i výtvary v jedných /singulárnych/ osobách s tým, na čo sa budú pozeráť a dajú tak vzniknúť nespočetne multivrstevnému dielu ako instantnému vrcholu nášho spoločného vývoja v daných podmienkach a štádiu a súc neschopní odtrhnúť sa od tohto veľkolepého incidentu môžu buď ustrnúť v tejto hlbokoširokej nekonečnosti nemysliteľne mysliteľnej dokonalosti, alebo môžu tento kongeniálny statickodynamický environment porušiť, čím ho v podstate ani neporušia, ale skôr vyvinú, čo iste zavrhuje všadechnú príčinu mnohým zamestnaným nezamestnaným duševným pracovníkom krátcim si voľné chvíle pracovného času skladaním písmen abecedy do väčších celkov, aby toho na chvíľu zanechali a aspoň konceptuálne sa preniesli cez sedem jazier a sedem hôr plných písmeniek, kde by potom zrazu žiadne nenašli, a tak by až tam a po prestávke začali robiť zasa to isté, keďže by to tam asi chýbalo, hoci aj to je diskutovateľné.

To bola veta o Yves Kleinovi, po ktorej sa mi nevyhnutne žiada zmieniť sa o láske, lebo inak by tu chýbala, hoci neviem, či po tejto zmienke už chýbať nebude, ak chýba, ale je na každom osobitne, či si ju vnesie alebo nevnesie do svojho chápania vesmíru, čiže svojho Ja /v podstate aj druhá veta je zrejme o Yves Kleinovi, z čoho je možné usudzovať, že ide o skutočne vplyvnú, až istou silou oplývajúcu individualitu/, ktoré i keď elementárne čiže živlovo, či živelné lásku neprijíma, niežeby nechcelo, ale dané okolie a dané podmienky, ako aj daný vývoj daného spoločenstva v daných podmienkach a v danom okolí ju zatiaľ nedáva, a teda láska nie je daná, ale neurčitá, ju napriek tomu daným spôsobom, ktorý je daný vyššie uvedene neurčito, môže vyžarovať, ba až elementárne čiže jednotlivo čiže smerom k určitým, ale zato daným iným Ja, čo býva obyčajne šťastím a v opečnom

prípade egoizmom, pričom sa tie dva prípady v jednom nevyklučujú, ktoráž skutočnosť nám lásku konečne nesmierne skonkrétňuje a obrysuje čiže kontúruje, prípadne črtá ako istú neistú konceptuálnu kategóriu, čo nám nesmierne uľahčuje prácu a život, lebo sa samo sebou vylučuje, keďže kategórie sú konceptuálne nemysliteľné, ba neprípustné a je to veľmi zdravý pohľad na vec, lebo inak by sme snáď museli siahnuť aj po Remedii amoris, ktoré predpísal Ovidius a to by bolo nevyhovujúce až nepríjemné, pretože práca ako jedna z daných res by zrejme nerešpektovala naše konceptuálne zameranie a aj vzhľadom na invariantnosť konceptov by bola zbytočná, takže oveľa prospešnejšou sa zdá byť radikálno-onírická metóda dematerializačného skonkrétnenia bez únikov v abstrakcie, ktoré by nám všetky roviny zahmlili, čo by nám mohlo zmariť nielen cesty, ale aj perspektívy využitia neosenzácií /v medicínskom zmysle slova/ a nemohli by sme vychutnať ani napolo plno originálne postpubertálne stavy postadolescentných postmodernistov, ktorí tieto multiplikovateľno-jedinečné neosenzácie možno môžu raz zrealizovať, čo však môže byť nimi samými veľmi pravdepodobne znemožnené a čoho je potom vždy strašná škoda, lebo už len púha predstava je obyčajne hrozne fajn, ale zase fakt je, že skutočnosť máva dosť ďaleko od predstáv, takže vlastne ktovie, keď nevie.

Nepovažujem za potrebné dodávať ešte viac konkrétnych faktov k tejto neantagonistickej, avšak intencionálne konflikty obsahujúcej situácii, ktorá vďaka príčinným súvislostiam medzi článkom o Yves Kleinovi, vraj skorým príchodom jari, snehom a dobrými raňajkami nadobudla takýchto monumentálno-obľudných rozmerov, ktoré zápasia so vznešenosťou a ďaleko presiahla článok o Yves Kleinovi, skorý príchod jari, sneh i dobré raňajky, rozplynula sa až za všetky štyri svetové strany, ako aj do času minulého až budúceho anticipujúc, či antedatujúc pritom čas prítomný, ktorý je síce ešte neistý, ale pokiaľ sme schopní rozpamätať sa, tak problém neistoty tohto bodu sme už z istého neistého uhla iste raz nazreli a keby práve akási blízka budúcnosť nestačila na naše skromné letristické sklony, bezpochyby by sme boli ochotní uviesť v pochybnosti aj iné uhly, ktoré rozoznávame mnohé, napríklad ostré, tupé, pravé a najbližšie sú nám nepravé, lebo do tých pravých nevieme trafiť a zdráhame sa použiť uhlomer ako násilnú neprirodzenú pomôcku obmedzujúcu intuitívne podložie našej osobnosti, ktorá by síce zostala neochvejne konkrétna, ale bola by možnosť /a veľmi neblahá/ upednúť do matematicko-statistických filiácií, ktoré však s láskou, ako aj s ostatnými príčinnými súvislosťami majú len málo spoločného, hoci niekto môže aj

podotknúť, že nie, ale naopak, že áno, že majú, lenže to by sme už potom boli nútení prekročiť postpubertu, postadolescenciu, postmodernu a to by asi nevelmi prospelo progresu v rámci elementarizmu, i keď pokrok ako taký by to iste uvítal a aj tí, čo ho pestujú, ale my si musíme uvedomiť, že pokrok je príliš exotické zviera na naše dané pomery, ako sme ich ešte nezhodnotili, a teda si ho netreba púšťať k telu, lebo pozor hryzie a zanecháva ohryzky, čo aj robia, len nie všetky a tam práve je chyba nie vôbec, skôr je to zatiaľ výhra, lebo sa tak možno ešte môžu dostať k slovu príčinné súvislosti a ich nehorázne presiahnutie, ktoré v podstate zabezpečuje skúsi nádej elementu v elementárnu nádej v nádejný element a jeho výskyt v elemente.

/ Venované tým, ale hlavne aj iným drahým patafyzikom, ktorí tiež o tom nevedia /

Ja S I N G E R

Telegram zaslaný jeho magnificencii vicekurátorovi
zakladateľovi a argentínskym členom kolégia pri prí-
ležitosti slávnostného otvorenia Vysokej školy pata-
fyzickej v Buenos Aires:

14. Klinamena 84

Treba Vám veri gratulovať, že budete mať v Buenos Aires
patafyziku? Ale veď ona tam aj tak bola tak ako bola
všade ešte pred nami, pretože k svojej existencii ni-
koho nepotrebuje. Bude večne a na nikom nebude závislá.
Nemusí dokonca byť, aby bola, pretože bude aj keby nebola.

Kolégium patafyzikov Paríž

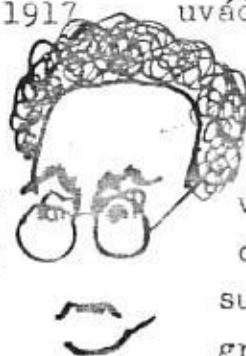
MAN RAY

alias Emmanuel R E I M A N N

alias Emmanuel R U D N I C K I J

alias Emmanuel RUDNITSKY

Najprv študoval architektúru a mechaniku. Potom sa zapodieval priemyselným návrhárstvom. V roku 1907 sa rozhodol venovať maliarstvu. Veľmi silne na neho zapôsobila Armory Show /1913/, a tak sa čoraz väčšmi prikláňal k abstrakcii, lenže v karikatúrnom štýle, ktorý obsahuje dadaizmus. V roku 1917 uvádza spolu s Marcelom Duchampom a Francisom Picabiom hnutie. Vydávajú spolu revue New 1920 zakladajú SOCIÉTÉ ANONYME, úlohou bolo oboznamovať americkú mládež umeleckými prúdmi. V roku 1921 kde sa zapája do rodiaceho satia. Aby sa uživil, stáva sa fotografom a robí portréty, ktoré sa zakrátko stali módou. Čiľ jeho filmy MALOKRVNÉ KINO, HVIEZDA, ktoré natočil v rokoch 1926-29. V roku 1940 sa vysťahoval pred vojnou znovu do Ameriky. V Hollywode v roku 1944 spolupracoval na Richterovom filme SNY NA PREDAJ. Maloval, fotografoval a dával hodiny fotografie. V roku 1950 sa znovu vrátil do Paríža a s novým záujmom sa začal venovať maliarstvu a k fotografii sa dostal už zriedka. Zo strany fotografie sa mu však dostalo najviac počtu.

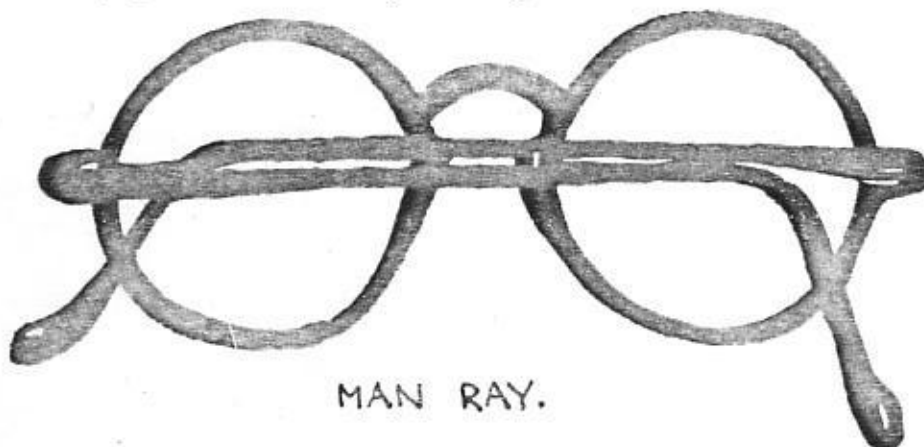

HANS RICHTER: Surrealizmus pozná-
MAN RAY. 1932 ENAK BAKIA, MORSKÁ

Man Ray sa nikdy neusiloval vytvoriť svoj štýl. On sa spokojil so tým, že "sa podľa možnosti vyhýbal tomu, aby spekoval štýl iných a nadovšetko svoj vlastný. A tak každý obraz alebo každá séria obrazov je čosi úplne odlišné od predošlých prác".

Základný význam pre rozvoj moderného fotografického obrazu získal svojimi výskumami estetických možností niektorých optických, chemických a technických vlastností fotografického procesu. Na tvorivú úroveň povýšil snímky predmetov na citlivom papieri bez šošovky aparátu, tzv. rayogramy, ako výrazový prostriedok využil aj niektoré javy považované za chyby, zrnenie, neostrosť, zbiehavosť, a ako štýlotvorný nástroj objavil obraz v negatíve, fotoreliéf a Sabatierov efekt. Negatívnou technikou a Sabatierovým efektom vytvoril viaceré portréty a zábery aktov, ktoré predstavujú zá-

kladné diela moderného fotografického obrazu. V roku 1922 vydal knihu rayogramov LES CHAMPS DELICIEUX a desaťročie neskôr PHOTOGRAPHS BY MAN RAY, PARIS /1920-34/ obsahujúci 104 portrétov, zátiší, krajinárskych a figurálnych kompozícií. Man Ray bol jednou z určujúcich postáv dejín fotografie a jej objavovania vlastných, druhových kvalít. Pomáhal odkrývať nové formy jej výrazovosti ako výrazovosti samostatného obrazového druhu. V roku 1963 v Bostone vydali jeho memoáre "SELF/PORTRAIT".

MAN RAY.

Prvé obdobie jeho maliarskej tvorby bolo poznačené dadaizmom. Napr. obraz TANEČNICA NA POVRAZE V SPRIEVODE SVOJICH TIENOV /1916/ je sled rozrezaných, ostro sfarbených plôch, ktorý pôsobí veľmi sviežo práve tým, že v ňom niet významu.

Potom sa pokúsil robiť obrazy striekacou pištoľou a tieto vyzerali úplne ako fotografie.

Jeho surrealistické maľby zasa úspešne využívajú groteskné zostavenie nečakaných predmetov.

ČASU, kde na večernú oblohu ské pery.

Neskôr zasa prešiel k vyne a zarážajúco jednodu

Pre Man Raya bolo charakteristické, že od - alebo si vytvárať

V mene surrealistickej generácie vyhlasoval:

"V mojom diele niet ničoho došou, ktorá ma vábi, nie je ako som už ukázal, ženie ma hnutnosť".

MAN RAY
"POÈME OPTIQUE"

Napr. OBSERVATÓRIUM umiestnil dve obrov-

tváranie mimoriadnych abstrakcií.

nerácie a jej pokrač-

pokusného. Íst za raveda. Alebo lepšie, túžba, a nie nevy-